

— Съ какво доде на фабриката, пѣшки ли, съ железницата, или какъ?

— Доде този човѣкъ съ файтонъ.

— Не обѣрнахте ли внимание, че този човѣкъ не е мастеръ, а е другъ, който се прѣправя на мастеръ?

— На първо врѣме, първия пътъ, като пощно врѣме, бѣше тѣмно и азъ нито обѣрнахъ внимание къмъ този човѣкъ, нито пътъ се съмнявахъ въ нѣщо, или въ самото това лице. Така щото азъ не можа да кажа, да ли първия пътъ бѣше това сѫщото лице, къето и втори пътъ видѣхъ, и дали приличаше на него.

— Кога се арестува братъ ви?

— Братъ ми се арестува презъ Януарий мѣсецъ.

— А жена му гдѣ бѣше?

— Снаха ми прѣзъ мѣсецъ Май бѣше арестувана или подъ надзоръ — незная.

— Въ това врѣме вий не ходихте ли при нея, и тя какво ви поръчала?

— Веднажъ азъ додохъ да ѝ донесѫ пари. Тя ми каза, че на тавана имало пѣкаква брада, и къто отида па село, да зема да я унищожа. Като отидохъ на село, азъ забравихъ, но послѣ сѣ сътихъ, качихъ се на тавана, тѣрсихъ, и тази брада я нѣмаше.

— Тя не ти ли каза каква е била тази брада и за какво е? Или вий не се ли същате за какво е била?

— Азъ не се същамъ за какво е била тая брада, и снаха ми повече не ми каза, но само да я намѣря, и да я скрия.

— Братъ ви имаше ли оржжие?

— Да, имаше.

— Какво оржжие?

— Той имаше два револвера; една съ бѣла дръжка, и другия съ черна. Имаше и друго оржжие у дома. (Прѣдѣдателя му подава единъ по единъ револверитѣ, които се намиратъ при дѣлъто.)

— Прѣгледайте тия револвери. Има ли нѣкой да прилича на револвера на брата ви?

— (Като ги разглѣда.) Менъ ми се показа и по-напрѣдъ, г-нъ прокуроре, единъ и два револвера отъ тия (като разглѣдва внимателно единъ), но до колкото помня, нашия бѣше малко по-голѣмъ, имаше по-малко шарено, и по-дълагъ бѣше.